

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ловецької Ксенії Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
9 грудня 2020 року
№ 264-1(I)/2020

Справа № 3-229/2020(551/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ловецької Ксенії Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ловецка К.І. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, статті 21, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 1 частини шостої статті 19 Кодексу малозначними є справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

- а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики;
- б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;
- в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;
- г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

У травні 2006 року між Ловецкою К.І. (на той час – Федун О.І.) та Закритим акціонерним товариством комерційним банком „Приватбанк“ (на сьогодні – Акціонерне товариство комерційний банк „Приватбанк“, далі – Приватбанк) було укладено кредитний договір.

Рішенням Ставищенського районного суду Київської області від 27 вересня 2019 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного

суду від 8 липня 2020 року, позов Приватбанку до Ловецької К.І. про стягнення заборгованості за кредитним договором задоволено.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 25 серпня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Ловецької К.І. на рішення Ставищенського районного суду Київської області від 27 вересня 2019 року та постанову Київського апеляційного суду від 8 липня 2020 року у справі на тій підставі, що касаційну скаргу подано на судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню.

Ловецька К.І. стверджує, що застосовані в остаточному судовому рішенні оспорювані норми Кодексу є неконституційними і „внаслідок їх застосування судом касаційної інстанції зазнало порушень гарантоване Конституцією України, а саме частиною першою статті 55 Конституції України, її право на судовий захист в стадії касаційного провадження та опосередковано право приватної власності“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і

вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Ловецка К.І., стверджуючи про неконституційність положень пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, не наводить аргументів щодо їх неконституційності, а лише цитує положення Конституції України, посилається на рішення Конституційного Суду України, оспорювані положення Кодексу, судові рішення у своїй справі.

Зміст конституційної скарги фактично зводиться до незгоди Ловецкої К.І. із помилковим, неправильним, на її думку, застосуванням Верховним Судом у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду в її справі оспорюваних положень Кодексу, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ловецкої Ксенії Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального

кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**